

La violència desfermada pels cossos policials en la repressió del referèndum ha suposat un punt d'inflexió en el debat sobre la independència de Catalunya. La violació sistemàtica de drets fonamentals de ciutadans col·loca el cas català dins el grup de secessions que es qualifiquen de "remeieres" i d'acord amb determinades teories de filosofia política com les presentades per Allen Buchanan justifiquen moralment la secessió. Però és que també d'acord amb dret internacional i la doctrina desenvolupada per les institucions de Nacions Unides, de l'Assemblea General a la Cort Internacional de Justícia, la violació sistemàtica de drets contra una població per raó del caràcter nacional del seu grup habilita a invocar el dret a l'autodeterminació externa, això és, a la creació d'un estat independent. La previsible continuïtat en la violació d'aquests drets per part de les autoritats espanyoles és susceptible de legitimar encara més la causa catalana en el marc del dret internacional.

D'altra banda, a la vista de la intervenció (violenta i privada de base jurídica) de l'Estat espanyol, és evident que no s'ha pogut fer el recompte dels vots vàlidament emesos d'acord amb l'article 4.4 de la Llei 19/2017 (ja que n'hi ha que han estat segrestats) i que no s'ha fet en les condicions que fixa la mateixa llei, confereix àmplia legitimitat al referèndum de secessió (tal com han posat de manifest els diversos informes dels observadors internacionals), i més si tenim en consideració que la llei del referèndum aprovada pel Parlament de Catalunya no fixa llindars de participació.

De fet, el dret a l'autodeterminació ja consta a la motivació de la Llei 19/2017, de 6 de setembre, del referèndum d'autodeterminació, i en base a aquest se'n defensava la seva vigència més enllà de les resolucions del Tribunal Constitucional. Els fets succeïts el dia 1 d'octubre legitimen encara més la seva vigència, que com a tal, obliga al Parlament de Catalunya a actuar d'acord amb les previsions del seu article 4.4. En conseqüència, dins els dos dies següents a la proclamació dels resultats oficials, tenint en compte que hi ha més vots afirmatius que negatius, el Parlament de Catalunya ha de celebrar una sessió ordinària per efectuar la declaració formal de la independència de Catalunya, concretar els seus efectes i iniciar el procés constituent. També, a partir d'aquesta data, entrarà en vigor la Llei 20/2017, de 8 de setembre, de transitorietat jurídica i fundacional de la república.

Dins l'ordenament jurídic català en vigor, no hi ha cap altre actuació possible, que no suposi incompliment de la normativa pròpia. I aquest compliment, en aquests moments, tant sols està en mans del Parlament de Catalunya que ha d'actuar d'acord amb la pròpia normativa i amb el dret internacional que la legitima i li dona vigència.